

indenrigsministeren at bestemme, at de *civile arbejdspligtige* skal anvendes til civilbeskyttelsestjeneste, idet denne ikke kan siges at tjene militære formål; men dette måtte forudsætte, at de pågældende stadig var undergivet lovens regler og således f. eks. fik den lange tjenestetid efter lovens § 5, jfr. § 9.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at værnepligtige, der overfor sessionen havde begæret sig fritaget for militærtjeneste, men som enten blev *kasserede* eller *tråk frinummer*, altid er blevet anvendt til civilbeskyttelsestjeneste — (og da naturligvis med den tjenestetid, der har været gældende for denne tjeneste, da de pågældende ikke er omfattet af loven om civilt arbejde).

Ved § 1, stk. 2, i lov nr. 336 af 25. juni 1940 om civilbeskyttelsestjeneste er det dernæst udtrykkeligt bestemt, at de til civilt arbejde *indkaldte* værnepligtige efter indenrigsministerens bestemmelse kan anvendes til civilbeskyttelsestjeneste, men denne hjemmel er hidtil ikke benyttet. Det er tvivlsomt, om civile arbejdspligtige, der i medfør af denne bestemmelse måtte blive anvendt til civilbeskyttelsestjeneste, skal være underkastet vilkårene i loven om civilt arbejde eller i lovgivningen om civilbeskyttelsestjeneste, hvilket navnlig har betydning med hensyn til tjenestetidens længde. Man er hidtil gået ud fra, at de pågældende måtte være undergivet civilarbejdslovens regler, idet loven af 1940 ikke afgiver klar hjemmel for ændring af civilarbejdsloven, og idet de, der *indkaldes* til civilt arbejde, jo netop er sådanne, der ville være kommet til at aftjene værnepligt ved hær eller søværn, hvis de ikke havde begæret sig overført, og de ville følgelig gennem deres overførelsesbegæring blive stillet gunstigere, idet den almindelige C. B.-tjeneste var langt kortere og lettere end militærtjeneste. Den sidtsnævnte begrundelse vil ikke gælde efter forslaget til lov om civilforsvaret, da C. F.-tjenesten bliver af samme varighed som militærtjenesten, men skal civilarbejdsloven ændres, må der efter ministeriets opfattelse tilvejebringes udtrykkelig hjemmel herfor, således som det er sket ved hjemmeværnslovens § 9, sidste stk.

At det, hvis man tænker sig at benytte bestemmelsen i loven af 1940 om overførelse af civile arbejdspligtige til C. F.-korpset, vil være nødvendigt at ændre reglerne i loven af 1933 om tjenestetiden, kan belyses ved følgende: Gennemføres bestemmelsen i § 9, stk. 1, i forslaget til lov om civilforsvaret, skal udskrivning til C. F. ske på lige fod med udskrivning til værnene. Tænker man sig, at af f. eks. 2 ubetinget tjenstdygtige, der begge har begæret sig overført til civilt arbejde, kun den ene får vedtegning C. F., vil han blive indkaldt til C. F. med alm. (10 mdr.) tjenestetid, medens den anden vil blive anvendt i C. F.-korpset med tjenestetid efter civilarbejdsloven (for tiden 19 mdr.). Et sådant resultat er uantageligt, og der må derfor, hvis man vil anvende reglen i 1940-loven, indføres hjemmel til at foretage de fornødne afvigelser fra civilarbejdsloven, navnlig med hensyn til tjenestetiden.

Der vil imidlertid være væsentlige betænkeligheder ved at udnytte den i 1940-loven omhandlede hjemmel til at anvende *samtlige* civile arbejdspligtige i C. F.-korpset.

1. Erfaringen har vist, at de pågældende på grund af deres indstilling ofte vil komme til at indtage en særstilling blandt civilbeskyttelsens mandskab, og det vil derfor bl. a. af disciplinære grunde være uheldigt at lade C. F.-korpset blive rekruteret i så stort omfang af civile arbejdspligtige. Luftværnsmyndighederne har da også med styrke udtalt sig imod en sådan anvendelse af samtlige civile arbejdspligtige.
2. Endvidere kan det tænkes, at mange værnepligtige vil mene, at C. F.-tjenesten er af lettere og mere behagelig karakter end militærtjenesten og af denne grund begære sig overført til civilt arbejde og dermed til C. F.-tjeneste. Hensynet til de militære værn taler for, at disse navnlig for tiden med de små sessionsårge ikke i større omfang end strengt påkrævet berøves tjenstdygtigt mandskab.

Til spørgsmålene om civilforsvarspligtiges adgang til at begære sig overført til civilt arbejde skal bemærkes:

Når kommissionsforslagets § 13, hvorefter sådan adgang skulle stå åben, udgik af lovforslaget, er det som nævnt i forslaget motiver ud fra den betragtning, at civilforsvarstjenesten bliver af en så civil beskaffenhed, at det ikke er rimeligt, at værnepligtige, der udskrives hertil, skal kunne begære sig overført til civilt arbejde. Ministeriet har tidligere været ude for enkelte andragender af denne art, der alle er blevet afslået med den anførte begrundelse, og man må fremdeles fastholde, at motiveringen for den særlige ordning efter civilarbejdsloven ikke gør sig gældende i disse tilfælde.